

Peygamberler ve sahabiler şehri Diyarbakır; Mekke, Medine, Kudüs ve Şam'dan sonra beşinci İslam yurdudur. Diyarbakır, Mekke'nin Fethi'nin üzerinden on yıl geçmeden İslam toprağı olmuş bir şehrimizdir. Anadolu'ya İslam ilk defa buradan gelmiştir. Diyarbakır, Hazreti Ömer (ra) döneminde, İyaz bin Ganem (ra) komutasındaki İslam Ordusu tarafından fethedilmiştir. Ve o günden bu güne kadar hep İslam yurdu olmuştur, ezanlar hiç susmamıştır, küffarın eline hiç geçmemiştir. Bu yönüyle de müstesna bir şehirdir.

İslam coğrafyasının Mekke gibi, Medine gibi, Kudüs gibi, İstanbul gibi gözbebeğı şehirlerindedir, Diyarbakır'ımız. Allah'ın kutlu elçilerine ve Efendimiz(sas)'in her biri gökteki bir yıldız gibi olan mübarek arkadaşlarına ev sahipliğı yapan Diyarbakır, elbette bu coğrafyada maneviyatın başşehirlerinden biridir. Özellikle son yüz yılda yaşanan her türlü asimilasyon çalışmalarına ve inkâra rağmen Diyarbakır, İslami hassasiyetlerini korumanın gayretindedir.

Bizans yönetiminde bulunan şehir, beş aylık kuşatmanın ardından 27 Mayıs 639'da İslam toprağı haline gelmiştir. Diyarbakır'ımızın sokaklarında gezerken Efendimiz (sas)'in Hendek Savaşında verdiği müjdenin izlerini görmek pek mümkündür. Diyarbakır'ımızın sokaklarında gezerken kutlu sahabilerin izlerini görmek hiç de zor değildir.

Halife Hazreti Ömer bin Hattab'ın kutlu emri, komutan İyaz bin Ganem'in kararlılığı, sahabe Halid bin Velid'in gayreti ve Süleyman bin Halid'in şehadeti surları aşırp Diyarbakır'a ulaşmıştır.

Bundan 1375 yıl önce hilafet adalet timsali hazret-i Ömer (ra)'dır. İslam'ın yeryüzündeki kutlu yürüyüşü son devam etmektedir. Hakkın tebliğcileri yeryüzünün her tarafına yayılmıştır. Önce Arap yarımadası, akabinde Suriye, Filistin, Irak İslam toprağı olmuştur. İslam'ın ilk kiblesi Mescid-i Aksa'nın şehri Kudüs feth olunmuştur. Kudüs'ün fethinden sonra da İslam Ordusunun kuzeye ilerleyişi devam etmiştir

El-Cezire bölgesine doğru ilerleyen İslam Orduları Amed surları önüne gelir. İslam Ordusunun kumandanı İyaz bin Ganem'dir. Kutlu sahabi Halid bin Velid bu orduda oğlu Süleyman ile birlikte askerdir. Aralarında Muaz bin Cebel'in, Sabit bin Zeydin'de bulunduğu binlerce sahabi bu ordudadır. Şehirlerin anası Mekke'nin Fethi'nin üzerinden henüz dokuz yıl geçmiştir. Efendimiz Önderimiz Peygamberimiz Hazreti Muhammed (sas)'in refik-i ala'ya yürüyüşünün üzerinden henüz yedi yıl geçmiştir.

Amed (Diyarbakır)'in surları muazzamdır, aşılmazdır. Ancak Müslümanların da bu surlar aşılmaz, bu kale düşmez diyerek gerisin geriye dönmeye niyetleri yoktur. Efendimiz (sas) Hendek harbinde bu şehrin fethini müjdelemiştir. O müjdeye müyesser olabilmek için İslam Ordusunun askerleri fethine dair umutlarını yitirmezler.

Beş aylık kuşatmanın sonunda Hakk'ın büyük yardımı gelir. İslam ordusu surların önünde her gece sabahlamaktadır. Kumanya olarak her askere bir ekmek verilmektedir. Halid bin Velid'in payına düşen ekmek her gece kaybolmaktadır. Bu durumun sebebi merak edilir. Gece nöbet tutulur. Bakılır ki surların diğer tarafından gelen bir köpek ekmeği alıp küçük bir kanaldan içeri girmektedir. Hemen bu durum komutan İyaz bin Ganem'e haber verilir. Yüz kadar sahabiden oluşan bir kuvvet Halid bin Velid öncülüğünde bu kanaldan içeri girer. Bu sırada otuz kadar sahabi şehit olur. Halit bin Velid'in oğlu Süleyman (ra) da bu kuşatma da şehit olur. Nihayetinde Müslümanlar kapıları içeriden açmaya muvaffak olurlar. İslam ordusu açılan kapılardan içeri girer ve fetih müyesser olur.

İslam Ordusunun kumandanı İyaz Bin Ganem fetihten sonra şehir halkının meydanda toplanmasını emretti. Silahlarını bırakmalarını istedi. Meydanda toplanan halk silahlarını İyaz Bin Ganem'in önüne bıraktı. Meydanda toplanan Amid halkına bir konuşma yapan İyaz Bin Ganem şunları söyledi: "Allah Bizans'a karşı bize bir zafer nasip etti. Bize Elçisini Rahmet Peygamber'i olarak gönderdi ve kalplerimize merhamet verdi. Rabbimiz bize öfkemize yenilmememizi ve bağışlayıcı olmayı emretmiştir. Sizden kim Müslüman olursa canı da malı da bağışlanmıştır. O'ndan sadece Allah'ın emrettiklerini alırız. Kim de Müslüman olmazsa ondan da yine Allah'ın emri gereği sadece cizye alırız ve bunun karşılığında canına dokunmayız."

İyaz Bin Ganem'in bu konuşmasından sonra şehrin büyükleri onun yanına gelerek şunları söylediler: "Rabbiniz size zafer nasip etti. İyi kalpli, sabırlı, merhametli, adaletli, insafli kimseler olduğunuzu umuyoruz. Şu anda biz sizin merhametinize kalmışız. Bize Rabbinizin mükâfatını hak edeceğiniz bir tarzda muamele ediniz."

Şehir halkını inancı gereği zaten bağışlamayı düşünen İyaz bin Ganem, "Allah affedicidir. Merhametlidir. Bağışlamayı sever. Biz de şehirdeki herkesi affettik", dedi. Karşılarında zulmedici bir savaşçı değil de merhametli bir ordu gören Amid halkının çoğunun kalbinde bir yumuşama oldu. Birçokları, "Mademki sizin dininiz bunu emrediyor. Biz de sizin dininize girdik" dediler.

İşte o günden beri Diyarbakır'da beşinci Harem-i Şerif, Ulu Camii'nin minarelerinden okunan ezanlar hiç susmamıştır. Ulu Camii kutlu İslam Ordusunun kumandanı İyaz bin Ganem'in âlemlerin Rabbi'nin huzurunda Allahuekber diyerek kıyama duruşuna şahit olmuştur. Ulu Camii, kutlu sahabe efendimiz Halid bin Velid'in âlemlerin Rabbi'nin huzurunda Allahuekber diyerek rükûa gidişine şahit olmuştur. Ulu Camii kutlu sahabe efendimiz Muaz bin Cebel'in âlemlerin Rabbinin huzurunda Allahuekber diyerek secdeye gidişine şahit olmuştur. Ulu Camii kutlu

sahabi efendimiz Sabit bin Zeyd'in âlemlerin Rabbinin huzurunda okuduğu "İzâ câe nasrullahi velfeth. Ve raeytennâse yedhulûne fî dînillâhi evfâcâ." ayet-i kerimelerine şahit olmuştur.

Bu topraklar, yani Amed, yani Diyar-ı Bekir, yani Diyarbakır, Selçukluların 1071'de Anadolu'ya gelişinden çok daha önce Müslümanlara yurt olmuştur. Kutlu şehir İstanbul'umuzda 561 yıldır okunan ezanlar, Diyarbakır'ımızda 1375 yıldır okunmaktadır. 639 yılında fethedilen Diyarbakır o tarihten bu tarihe İslam'ın bu topraklardaki kalesi olmuştur. Fetihle birlikte Medine'den Mekke'ye, Mekke'den Kudüs'e taşınan Kelime-i Tevhid Sancağı Kudüs'ten de Diyarbakır'a taşınmıştır. Diyarbakır İslam'ın kalesi olmuştur. Bu kale 27 Mayıs 639'dan bu zamana hiç düşmemiştir. Bu kale Selahaddin'lerin kalesidir. Bu kale Said'lerin kalesidir. Bu kale Molla Yahya'ların kalesidir.

Selçuklu Ordusu 1071'de Bizans'la karşı karşıya geldiğinde Müslüman Kürtlerin lideri Molla Yahya Muzuri de Selçuklulara on bin kadar asker vermiştir. Bölge halkı birilerinin iddia ettiği gibi kılıç zoru ile değil kendi rızaları ile Müslüman olmuştur. Yine bu bölgenin halkı Kelime-i Tevhid sancağına her dönemde canhıraş bir gayretle sahip çıkmıştır...

Osmanlı'ya zorla imzalatılan Sevr Antlaşması bu topraklardaki Müslüman Kürt halkının liderlerinden, Şeyh Mahmut Berzenci tarafından yırtılıp atılmıştır. Diyarbakır'ın Fethi, Anadolu'nun İslamlaşması, İstanbul'un alınması ve İslam'ın Avrupa'ya taşınması yolunda çok önemli bir hamledir.

Anadolu'nun İslamlaşmasını Diyarbakır'ın Fethinden başlatmayan resmi tarih tezi kabul edilebilir değildir. Anadolu'da ve Avrupa'da İslam tarihini bu bölgeden başlatmayan her söz eksiktir. Diyarbakır'ın Fethi'ni, Mekke'nin Fethi'nden, Kudüs'ün Fethi'nden ayrı gören her söz de eksiktir. Diyarbakır'ın Fethi'ndeki inanç, Eyüp el-Ensari'yi İstanbul surları önüne taşıyan inançtır. Diyarbakır'ın Fethi'ndeki inanç, Sultan Selahaddin'e Kudüs'ü Haçlıların elinden geri alma gayretini veren inançtır. Diyarbakır'ın Fethi'ndeki ruh, Fatih Sultan Muhammed'e İstanbul'un

Fethi aşkını veren inançtır. Diyarbakır'ın Fethi'ndeki ruh Malazgirt Meydan Savaşı'nda, İstanbul'un Fethi'nde ve de Çanakkale Direnişi'nde her seferinde yeniden vücut bulmuştur.

Kudüs'ü Mekke'ye, Şam'ı Kudüs'e, Bağdat'ı Şam'a, Diyarbakır'ı Bağdat'a, İstanbul'u Diyarbakır'a ve Saraybosna'yı İstanbul'a bağlayan İslam kardeşliğidir. Renkler, ırklar ve diller bu kardeşliğe bereket katmıştır. Aynı sofralarda oturulmuş, aynı ekmek paylaşılmış, aynı bayramlar kutlanılmıştır. Düşünlerin sevinci, cenazelerin hüznü birlikte yaşanılmıştır.

Son üç yüz yılda, özellikle de son yüzyılın başında yitirilen savaşlarla birlikte emperyalist ülkeler tarafından İslam coğrafyası aralara çizilen yapay sınırlarla birbirlerinden koparılmaya çalışılmıştır. Âlemlerin Rabbine hamd ediyoruz ki geçen zaman içerisinde sadece hasret artmıştır.

Bu toprakların inancı ve ruhu olan Milli Görüş fikriyatı öteden beri İslam coğrafyasının bütünlüğünü savunmuştur. Milli Görüş hangi renkten ve ırktan olursa olsun bütün Müslümanların kardeş olduğunu seslendirmiştir. Milli Görüş, insanların ana dilinin aynen ana sütü gibi helal olduğunu dile getirmiştir.

Milli Görüş Lideri Merhum Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hocamız, 1991 yılında Kulp ve Lice'de yaşanan dramı ilk defa canlı yayında devlet televizyonunda seslendiren lider olmuştur. Aynı programda dönemin Başbakanı Süleyman Demirel karşı karşıya gelen Merhum Erbakan Hocamız, "Kulp ve Lice'de üç bin kişi kar üzerine yatırılarak saatlerce bekletildi" demişti. Aynı şekilde 1994'te Bingöl'de yaptığı konuşmada da resmi ideolojinin asimilasyon politikalarını ve

inkârcı yaklaşımlarını çok net bir şekilde eleştirmiştir. Erbakan Hocamız İslam'ın hassasiyetlerini güçlü bir şekilde hatırlatmıştır.

Merhum Erbakan Hocamız, Bingöl'de yaptığı konuşmada “Bu ülkenin evlatları asırlar boyu mektebe başlarken, besmeleyle başlar. Siz geldiniz, bu besmeleyi kaldırdınız. Ne koydunuz yerine, ‘Türküm, doğruyum, çalışkanım.’ Sen bunu söyleyince, öbür taraftan da Kürt kökenli bir Müslüman evladı, ‘Ya öyle mi, ben de Kürt’üm, daha doğruyum, daha çalışkanım’ deme hakkını kazandı. O Meclis yarın inananların eline geçecek. Bütün bu haklar kan dökülmeden verilecek.” demiş, bu konuşma nedeni ile de Milli Görüş hareketi çok ağır bedeller ödemiştir.

Merhum Erbakan Hocamız bölgede kalıcı huzur ve barışın ancak İslam kardeşliği ile tesis edilebileceğini de belirtmiştir. Elbette İslam kardeşliğinin sadece söz ile olmayacağını, mutlaka Adil bir Düzenin kurulması gerektiğini de ifade etmiştir. Özellikle bu bölgede resmi politikalar, Müslüman Kürt halkını kimliğinden uzaklaştırmaya ve sekülerleştirmeye yöneliktir. Bölge insanının İslam ile olan bağı zayıflatmak istenmektedir.

Bölgede yaşanan süreci değerlendirirken hem dünyanın hem de İslam coğrafyasının gidişatına yön vermeye çalışan ırkçı emperyalizmin gelecek tasavvurunu hesaba katmamak bizi dönüşü olmayan bir mecraya sokacaktır. Büyük oyunu görmek zorundayız. Küresel sömürü sistemi İslami duyarlılığı yüksek bölge insanını sekülerleştirerek faize dayalı ekonomik sisteme entegre etmenin derindedir. Bu strateji, siyonizmin insanları köleleştirme politikalarının bir parçasıdır.

Bölgede köylerin boşaltılması, sanayi yatırımlarının olmaması, gençlerin çoğunun işsiz bırakılması, nüfusun kent merkezlerinde toplanması, tarım ve hayvancılığın bitirilmesi aynı köleleştirme politikalarının bir parçasıdır. Bölge halkının temel hak ve hürriyetlerini sadece etnik farklılığa indirgemek ve ekonomik sıkıntıları yok saymak da bir sömürü ağından kurtulup başka bir sömürü ağına düşmektir.

Mekke'nin, Medine'nin, Kudüs'ün, Bağdat'ın, Şam'ın, Kahire'nin, Tahran'ın, İstanbul'un ve Diyarbakır'ın esenlik ve barışa kavuşması bu şehirlerin birbirleriyle olan kadim kardeşliğinin yeniden tesisinden geçmektedir. Ulus devlet sınırları arasında aranılan çözümler bölgeye kalıcı barış ve huzur getiremez. ABD, AB ve İsrail ile stratejik ortaklık geliştirilerek bölgeye huzur getirilemez.

İslam coğrafyasında ve bu bölgede elbette İslam harici unsurlar da vardır. Bu unsurların bini aşkın yıldır bu topraklarda var oluşu Müslümanların kendilerinden olmayanlarında haklarını gözetmelerinden ileri gelmektedir. Can emniyeti, mal emniyeti, inanç ve düşünce özgürlüğü, nesil emniyeti ve akıl sağlığı emniyeti hangi inançtan olursa olsun her insan içindir. Resmi ideolojinin asimilasyona ve inkâra yönelik politikaları İslam'a mal edilemez. İslam, zorla bir inancın dayatılmasını emretmez, bilakis hangi inançtan olurlarsa olsunlar insanların hak ve haklarını gözetmeyi emreder.

Üç yüz yıldır çehresi Batı'ya dönük politikalar sonucunda toplumsal bağlar çözülmüş, aile kurumu sarsılmış, akrabalık ilişkileri ve sılayı rahim zayıflamış, boşanmalar, intiharlar, cinayetler artmıştır. Toplum bir cinnet ortamının içerisine sürüklenmiştir. Konformist ve hedonist nesiller ortaya çıkmıştır. Komşusu açken tok yatmaktan ar etmenin duyarlılığı yitirilmiştir. Yoldaki bir taşı kaldırmanın duyarlılığı yitirilmiştir. İnsanların en hayırlısı insanlara faydalı olandır gerçeği

unutulmuştur. İnsanımızın şöhrete ve servete olan tutkusu hasbiliğın ve infak etmenin önüne geçmiştir.

Hak yemeyen ve yedirmeyen, zulüm kimden gelirse gelsin karşı çıkan, mazlum kim olursa olsun yardım eden, bir elinin verdiğini öteki eli bilmeyen, ekmeğini paylaşmaktan haz alan, yüreğini paylaşmaktan haz alan, bir karıncayı incitmekten kaçınan, bir kuşun yuvasını bozmaktan imtina eden, her daim hakkı üstün tutan bir nesil için çalışmak hepimizin boynunun borcudur, kardeşliğimizin gereğidir.

Biz inanıyoruz ki Saraybosna İstanbul'dan, İstanbul Diyarbakır'dan, Diyarbakır Bağdat'tan, Bağdat Şam'dan, Şam Kudüs'ten ve Kudüs Mekke'den kopartılamaz. Bu ayrılık geçicidir ve Endonezya'dan Fas'a İslam Birliği çok yakın bir zamanda gerçekleşecektir.

Müslümanca düşünmek her türlü ırkçı, bölgeci ve mezhepçi yaklaşımların uzağında olmayı gerektirir. Tüm gayretimiz her ırkın, her rengin ve her dilin peygamberi Hazreti Muhammed(sas)'in ahlakını kuşanan bir gençlik ve bir toplum yetiştirmeye dair olmalıdır. Tüm yeryüzünde akan kanın durması, dökülen gözyaşlarının silinmesi ve yitirilen umutların yeniden yeşermesi adına atılan tüm adımları atmamak inancımız gereğidir.

Mekke Kudüs ile, Kudüs Şam ile, Şam Bağdat ile, Bağdat Diyarbakır ile, Diyarbakır İstanbul ile, İstanbul Saraybosna ile bir beraber olmalıdır. Gerçek anlamda barış bölgenin tüm ülkelerini kapsayan bir kucaklaşma ile mümkündür. Bunun da tek yolu İslam Birliği'dir. İslam Kardeşliğidir. "Biz İbrahim aleyhisselamın milletindeniz" diyebilmektir. Diyarbakır'ın Fethi'ndeki ruh bu ruhtur.

Hep beraber bu ruha sımsıkı sarılmalı ve İslam'ın hakimiyeti için seferber olmalıyız.